Ч. 258. Пятниця 1 грудня (18 падолиста) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Рада державна. — Конференция польского Кола з україньским клюбом. — З буджетової комісиї. — Італіяньско-турецка війна.

В дальшім ході вчерашного засіданя палати послів по промові п. міністра справ внутрішних в справі урядничого предложеня, розпочало ся перше читане закона о зміні кількох постанов войскової процедури карної. Дискусию над тою справою перервано і приступлено до дальших нарад над наглячим внесенем пос. Кернера в справі іменованя судиїв в Чехах. Забрав голос перший п. міністер судівництва. В часі єго промови, коли сказав, що голоси за іменованем німецких судиїв відозвали ся особливо живо в німецких Чехах (Deutschböhmen), прийшло до великої галабурди, викликаної чеcкими послами. Ческий посол Кернер крикнув до міністра, що німецких Чех нема, а в слід за тим підняв ся величезний крик на лавах Чехів, так що міністер не міг дальше говорити. По хвили серед великого крику Чехів і Німців, ческий посол Стрібрни кинув ся до фотелю міністра Гохенбурґера і прийшло до бійки між чеcкими і німецкими послами, так що президент мусів закрити засідане. По перерві засідане відбувало ся дальше і п. міністер Гохенбурґер докінчив своєї промови, але серед безнастанних перивань Чехів. Слідуюче засідане відбуде ся завтра.

Про заповіджені польско-рускі переговори доносять з Відня: Ві второк відбула ся в сальоні віцепрезидента Ґермана перша конференция президиї польского Кола з президиєю Україньского клюбу. З Кола взяли участь крім презеса Біліньского, посли Абрагамович (консерв.), Стапіньский (люд.), Скарбек (вшехп.) і Ґерман (пол. дем.), що заступав недужого пос. Лва. Україньский клюб репрезентували голова пос. др. К. Левицкий і заступники голови: др. Окуневский та др. Е. Петрушевич. Наради вів запрошуючий през. Біліньский. Представителів правительства не було. Предметом нарад були засади галицкої соймової виборчої реформи. Конференцию признано довірочною. — „Polnische Corresp.“ подає домаганя, які мали поставити україньскі посли. Іменно домагають ся они: 1) 31 процент всіх соймових мандатів для Русинів; 2) сотвореня окремої рускої куриї в галицкім соймі; 3) трох членів Русинів в краєвім Виділі; 4) утвореня одномандатових округів виборчих в округах, розмежованих під національним взглядом; 5) задержаня дотеперішних голосів вірильних в соймі; 6) сотвореня загальної, доповняючої куриї сільскої, що опирала би ся на загальнім голосованю; 7) побільшеня числа сільских мандатів до 88; 8) понеханя петрифікациї виборчої ординациї; 9) понеханя голосованя плюрального; 10) відповідного розміщеня руских мандатів у всіх куриях не виключаючи куриї більшої посілости і куриї міскої.

На передвчерашнім засіданю палати панів повідомив кн. Віндішґрец палату про резиґнацию архикн. Фердинанда Кароля з гідности члена палати панів. Предсідатель повідомив, що счеркне архикнязя з лісти членів палати панів.

По представленю нових членів кабінету полагодила палата три трактати заключені з Сербією, дальше проект закона в справі карного законодавства для молодіжи і опіки над вихованем молодіжи по рефераті дра Бернрайтера в другім і третім читаню.

На послідні́м засіданю буджетової комісиї закинув Словінець пос. Корошец ческим послам, що они беруть участь в підготовлюваній коаліциї великих народів, а за те менші народи а особливо Словінці мають бути лишені власної доли. Пос. Удржаль заявив на те, що ті тяжкі заміти передчасні, та він розуміє ситуацию полудневих Славян, котрих все вилучує ся, кілько разів приходить до мови про акцию, що має на меті утворене роботящої більшости. Пос. Шустершіц ствердив опісля, що п. Корошец представив дійстиий стан справи що до південних Славян.

Буджетова комісия покінчила свої наради

4)

З північної Африки.

(Після дра Штерна, Г. Зінґера, Нея і др.—зладив К. Вербенко).

(Дальше).

За далеко би то нас завело, як би ми хотіли тут докладно описувати стародавну Александрию, але все-таки мусимо тут згадати про деякі важні памятники історичної давнини Александриї. Ми вже згадували про бібліотеку, яка містила ся в будинку Музея. Була то найбільша і найславнійша бібліотека в стариних часах. Основателем єї був король Птолемей II. Філядельфос. Вже за Птолемея І. Сотера приятель єго Димитрий з Фалерона призбирав був 50.000 книжок або радше звитків, але аж за Птолемея II. основано дійство бібліотеку, а до єї впорядкованя, розширеня і наукового використуваня причинило ся богато славних учених. Тоті люди, що стояли під верховною властию королівского урядника, директора бібліотеки, мали тут свої помешканя і діставали платню. Такими славними александрийскими ученими були н. пр. ґеоґраф і астроном Ератостенес, поет Каллімахос, котрий зладив катальоґ бібліотеки, Арістофанес з Візантиї, Арістарх і др. Їм і другим бібліотекарам треба завдячувати, що бібліотека числила 490.000 звитків, а коли би почислити всі ті, що були подвійно, то ціла бібліотека мала аж 700.000 томів або звитків. Були там діла з римскої, грецкої, індийскої і єгипетскої літератури. Підчас війни Цезаря з Єгиптиянами в роках 48 і 47 пд. Хр. часть тої бібліотеки згоріла. Друга менша бібліотека призначена специяльно для практичних наукових цілий містила ся в Серапею і єї знищили християни в борбі з поганами. Остаточно конець александрийскій бібліотеці зробили Араби під проводом султана Омара в 641 р.

Повисше згадали ми про Серапей. Була то будівля в західній части міста напроти старої пристані на передмістю Ракотіс. Назва єї пішла від сьвятині божка Сераписа, а недалеко звідси зараз поза мурами міста було місто померших або некрополіс. Греки в Александриї переймили були від Єгиптиян визначати для своїх померших тревале місце упокою. До того надавала ся дуже добре пісковата земля і так потворили ся небавком насамперед в західній части міста відтак на сході підземні міста померших, котрі задержали ся в уживаню аж до пізно-християньскої доби. Найпростійший спосіб, в який тут роблено гроби, був той, що серединою викопано довгий коридор, до котрого вхід був згори, а по боках того коридора були в стінах пороблені нижі, в котрих складано померших. В 1904 р. викрито тут цілий ряд стародавних гробниць, а в них богато памятників давної минувшости Єгипту.

Придивім же ся тепер, як виглядає нова Александрия або Оскандерія. Теперішне місто лежить на місци давного, віддалене на 209 кільометрів від Каіра, з котрим від 1855 р. єсть сполучене зелізницею. По під місто від полудня іде канал Махмудіє, що сполучає ріку Ніль з морем. Як вже було сказано, ділить ся місто на дві головні части, магометаньску і християньску. Магометаньске місто має дуже неправильні і не чисті улиці. Доми тут будовані дуже неправильно а всі мають вікна закратовані і по найбільшій части звернені до подвіря. Лиш палати богатих Турків суть красші і збудовані в мішанім стилю. Місто єсть сильно укріплене, але поодинокі укріпленя знаходять ся так далеко одні від других, що теперішні войска не годні би їх ніяк боронити.

Европейске або франконьске місто, що розложило ся довкола площі Меншіє або консулятскої, на котрій стоїть статуя Мехмеда-Алі, єсть справді по европейски збудована, має найкрасші доми в місті, улиці бруковані, ґазове осьвітлене і водопроводи. Ся часть міста має театр, 4 католицкі церкви, 3 протестантскі і 3 грецкі, одну коптийску і одну маронітску церков та 3 жидівскі божниці. Александрия має 1890 р. свою власну управу, раду громадску, зложену з 28 членів, в котрій більшість мають Греки. Тут єсть осідок ґубернатора, католицкого патріярха і міністерства маринарки; даль-

над буджетом і на нинішнім засїданю прийде до голосованя.

Побіду Італїянцїв під Тріполїсом потверджують і нинїшні турецкі телєграми. Турки мусїли перед переважаючими силами уступити, бо грозило їм окружене. Страти в людях по обох сторонах були великі.

Півурядово доносять з Парижа, що Франция безсумнївно прилучить ся до кроку російского правительства і буде просити Італїю, щоби не носилась з гадкою бльокувати Дарданелїв. Сей крок буде приятельский з відкликом на договір з 1871 року, а також на протокол льондоньскої конференциї про морске право з р. 1908 і 1909, після котрого воєнні сили, переводячі бльокаду, не можуть замикати приступу до портів і нестральних побереж. Хоч сей протокол не є ще підписаний нїякою великодержавою, то однако Італїя і Туреччина неоднократно покликували ся на него.

Новинки.

Львів, 30 падолиста 1911.

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаїл Бобржиньский повернув з Відня до Львова.

— **Іменованя.** Спільний Мінїстер скарбу іменував секретаря судового в окружнім судї в Тузли, Криспіна Красїцкого, радником судовим.

— **Нова складниця почтова.** З днем 16 грудня с. р. заводить дирекция почт і телєграфів в місцевости Стоянцї належачій до округа доручень уряду почтового в Хоросници складницю почтову зі звичайним кругом дїланя.

— **„Народна Гостинниця"** у Львові набула нову каменицю. Онодї підписано контракт силою котрого „Народна Гостинниця" стала властителькою сусїдної прилираючої до неї і збудованої в тім самім стилю каменицї при улиці Костюшка і розширила так, що може від тепер зачисляти ся до найбільших готелїв у Львові. Незвичайно користне положенє „Народ. Гостинницї" і всякі вигоди які она подає повинні заохочувати нашу публику до як найбільшого користаня з неї.

— **Важне для Калущини.** Заходом філїї „Сільского Господаря" відбуде ся віче господарске в середу дня 8 грудня в сали „Народного Дому" в Калуши о год. 1·30. В програму входять слїдуючі реферати: Про пашне господарство, делєгат Головного виділу п. Ф. Горегляда, про плеканє худоби, Ал. Глодзїньского і про пасїчництво о. А. Бандери. Просить ся о як найчисленнїйшу участь. Видїл Філїї.

— **Писарский курс в Рогатинї.** Тому, що на писарский курс в Рогатинї внесено около 100 подань, подає ся до відомости петентів, що лиш кандидати з Рогатинщини і сусїдних повітів будуть приняті. Подання прочих кандидатів задля браку місця не будуть узглядненї. Курс розпічне ся в перших днях сїчня по Рідзвяних Сьвятах. Програму оголосить ся пізнїйше.

— **Вже небезпечно у Львові** виходити вечером на улицю, особливо трохи дальше від осередка міста. Послїдними часами заїзло ся до Львова тілько всїлякої зволочи і своєї доморослої а ще більше зволочи зза кордону, що нема дня і ночи, щоби не відбували ся не то вже крадежі але навіть рабункові напади та розбої. Яркий примір сего подає слїдуюча подія:

Дня 28 с. м. вертав до дому вечером о пів до 11 год. п. Фр. Лянг, котрий мешкає в будинках теоретичної медицини при ул. Пекарській. Саме коло тих будинків напав на него якийсь розбишака і наставивши до него з ножем і револьвером змусив его, щоби віддав єму годинник, грошї і инші дорогоцїнности які мав при собі. В чверть години опісля в тім самім місцї і в той сам спосіб двох розбишаків обрабували служачого з інститута дескриптивної анатомії Данила Городечного. Розбишаки, якісь молоді люди, були убрані в чорні пальта і тверді капелюхи.

— **Пригода на зелїзници.** Поспішний поїзд ч. 2 їдучий онодї з Черновець до Станиславова, наїхав на рампі зелїзничій межи стацiями Марківцї-Хриплин на пару коний запряжених до воза належачого до Мошка Фірзецера із Студїнця ад Лядке шляхотске. Машина відтяла коні з дишлем і передними колесами, роздушила їх, а другу половину воза, на котрій стояв візник Дмитро Куфрик, зовсїм не нарушило. Шкода виносить около 600 К.

— **Артистичні прогульки** „Українського Людового Театру Тов. „Руска Бесїда" у Львові". До розбудженя національної сьвідомости серед низших верств суспільности можна стреміти ріжними дорогами, нїяка однак не веде так прямо і скоро до цїли, як живе, рідне слово, рідна пісня на сценї. Се зрозуміли і наші просьвітні товариства — і нинї при кождій майже читальнї „Просьвіти" стрічаємо гурток людий, які уладжують театральні представленя. Безперечно не всї такі представленя виходять гладко і складно, бо і годї жадати, щоби люди без сценїчної рутини, без елєментарних нераз відомостий змогли виводити штуки як слїд. Се однак не впливає зовсїм на працю в тім напрямі по селах, серед невибагливої публики. Інакше стоїть справа по місточках, де збирає ся на представленях мішана публика як що до степеня образованя і смаку, так також що до народности. Там мусить ся мати на уваві, щоби замість признаня за працю не наразити ся на глум, тому не можна відважуватись там на уладжене представлень без відповідних сил. Се спонукало дружину Укр. Люд. Театру до уладженя артистичних прогульок по таких місцевостях.

Першу прогульку уладжено в суботу 25. с. м. до Городка ягайл. з виставою штуки „Жидівка вихрестка", драми на 5 дїй Тогобочного. Помимо непогоди саля „Гвязди" виповнила ся по береги публикою, яка грімко оплескувала гарну, справдї артистичну гру. Читальня просьвіти мала чималий дохід. Серед щирого, сердечного настрою пращано симпатичну дружину, та прохано як найскорше в друге загостити, а успіх запевно не буде менший.

Другу прогульку уладжує „Український Людовий Театр" в недїлю дня 3. грудня до Яворова і відограє в сали „Народного Дому" по полудни о год. 3½ „Пан Штукаревич", комедию на 4 дїї С. Е. Зіневича, а вечером о год. 7. „Жидівку вихрестку", драму на 5 дїй Тогобочного. Часть доходу призначує ся на українську ґімназию в Яворові. Дальші прогульки оповістимо пізнїйше. — *Управа Театру.*

ще єсть тут дирекция полїциї і висший суд апеляцийний та богато всїляких шкіл а також 5 европейских шпиталїв і один для туземцїв а головно для войска і маринарки.

Александрия яко місто торговельне має дуже велике значінє не лиш для цїлого Єгипту але й для північно-східної Африки і Сириї. Торговлю ту піддержують два великі і вигідні порти, східний і західний. Почавши від арсеналу положеного на північно-західнім кінци півострова, що окружає пристань, тягнуть ся вздовж берегів самі склади і маґазини та доходять аж до устя каналу Магмудіє, по котрім плавають малі пароплави, що привозять Нілем всїлякі товари з глубини краю. Якраз тут при устю того каналу до пристанї єсть велика торговиця на краєві товари звана Мінутель-Бассаль.

Загально взявши робить Александрия враженє справедшного орієнтального міста портового і торговельного: великі брудні арабскі дїльницї робітничі, на котрі наліплена елєґантна европейска дїльниця. Европейцї говорять тут кількома мовами і люблять ся в язиковій мішанинї: француські, анґлїйскі, італїяньскі, грецкі і арабскі слова складають ся на ту мішанину. Місцеві жителї уживають арабскої мови.

Годилось би ще заглянути до підземної Александриї, до тих підземних гробів, які тут знаходять ся, тим більше, що в найновійших часах відкрито тут богато дуже інтересних річий, але час не стоїть і мусимо в дальшу дорогу до Каїра, столицї Єгипту.

3. Великий ярмарок в Тантї.

Поспішний поїзд, що іде з Александриї до Каїра, переїзджає попри буйні околицї Нїлю, що виглядають мов тих сїм ситих років. Всюди видко Феллахів при роботї, Бедуїнів на дромедарах, женщини з позаслонюваними лицями так, що їм ледви ще очи видко, зі збанками з водою на голові та погоничів, як поганяють осли, що двигають якісь міхи. В глубинї виднїють ся села з нужденними хатами, та доми з плоскими кришами, на котрих повіває розвішене біле.

Більше менше в половинї дороги межи Александриєю а Каїром, дві години їзди зелїзницею з Александриї лежить Танта, славна в цїлім магометаньскім сьвітї зі своїх великих ярмарків, які тут відбувають ся три рази до року. Танта то столиця провінциї Гарбіє і має около 50.000 жителїв, великі мошеї, базари і палату, належачу до єгипетского кедива або віцекороля. З поміж мошей має особливо велику славу мошея магометаньского сьвятця Саіда-ель-Бадаві. То й сьвятець, що уважає ся за непосередного потомка пророка, родив ся, кажуть, під конець 12-го столїтя. Молодим хлопцем відзначав ся тим, що був з него великий урвитель і робив страшенні збитки, аж ось нараз настала в нім якась внутрішна зміна. Постив цїлими місяцями, мучив своє тїло і майже вже до нїкого не говорив, лиш ще порозумівав ся знаками. Цїлими днями вистоював і дивив ся лиш в небо та мав дивні привиди. Нової одежі не убирав нїколи, доки стара не облетїла з него лахами. Тому й не дивота, що він таким поведенєм зискав собі славу сьвятця в Єгиптї, де ще й нинї признали би єму без сумнїву зелений турбан. Він помер, доживши 96 лїт, а смерть его викликала в цїлім краю жаль і сум. День его уродин „молїд" став ся одним із найулюбленїйших сьвят єгипетского народу. Він, кажуть, так само як ще й нинї многі Бедуїни заслонював собі завсїгди лице так, що було видко лиш очи, ніс і губи. Одного разу просив его один з его учеників, щоби він відслонив своє лице і показав єму цїле. Саід Аммед ель Бадаві вволив его просьбі. Ледви однак здоймив горішну хусту, як сьвятість черт лиця учителя так поразила ученика, що той впав в однїй хвили неживий на землю. Простий нарід вірить кріпко в сю байку і в многі инші, які розповідають про сего сьвятого.

Найбільший з трох ярмарків в Тантї відбуває ся в серпни в день уродин згаданого сьвятця. Сотки тисячів людий сходять ся тут того дня зі всїх сторін магометаньского сьвіта. Два другі ярмарки відбувають ся в сїчни і цьвітни. Головний ярмарок триває 8 днїв, від пятницї — магометаньскої недїлї — до пятницї. Найважнїйшу точку а заразом і конець торжества творить величава процесия, яка відбуває ся послїдного дня. Процесия переходить улицями міста та іде до мошеї сьвятця а величезна товпа народу витає її на кождім кроцї з великим одушевленєм грімкими окликами. При тім походї несуть також з тріюмфом всїляке оруже, яке в середновічних часах відобрано хрестоносцем під проводом француского короля Людвика IX під Манзурою, а котре бережуть до нинїшного дня дуже пильно яко велику сьвятість. То було в 1250-ім роцї, коли хрестоносцї під особистим проводом короля Людвика IX затакували Манзуру. Молодому султанови Ель Моассамови Туран-шахови удало ся однак хрестоносцїв відперти. Він побив їх кілька разів, а що їм ще в наслїдок знищеня їх фльоти відтято весь довіз, то єму годї було ставити опір Єгиптиянам. В новій битві Магометани повбивали більшу часть лицарства а сам король Людвик зі своїм братом Каролем з Анжу і найзнатнїйшими своїми борцями лїстав ся до неволї і їх привезено до Манзури. Всїх небавком випущено, коли они обовязали ся усунути залогу в Даміети і заплатити великий окуп. Ще нинї показують то місце, де хрестоносцї сидїли в неволи.

(Дальше буде).

— **Долинщина Маркіянови.** Долинщина відсьвяткувала Маркіянове сьвято не лиш словом але ділом не аби якої ваги. Дня 1 падолиста 1911 в сотні роковини уродин Маркіяна Шашкевича введено в житє першу клясу „Ювилейної ґімназиї ім. Маркіяна Шашкевича в Долині". При вступнім іспиті переведенім під наглядом дра Пачовского і дра Лучаковского перейшло 24 учеників, а 5 відпало задля слабого підготовленя. Між учениками є один Поляк а крім того вписали ся дві Жидівочки приватистки. Гадка основаня рускої ґімназиї в Долині доспівала вже від двох літ; єї порушив перед двома роками на зборах Філії „Просьвіти" др. М. Пачовский. Коли же про заснованє сеї першої ювилейної ґімназиї М. Шашкевича не було згадки в руских часописях, то лиш тому, що місцевий шкільний комітет, занятий иншими справами, а надто страшна катастрофа в Грабові, де 100 господарів в наслідок сильної пожежі, стало без даху й хліба, запрятала ухвалу всіх тямучих долиньских патріотів до ратункової акції.

Дня 4 падолиста відсьвятковано Маркіянове сьвято в Долині насамперед в церкві, де стануло 12 сьвящеників до парастаса перед тетраподом, на котрім уміщено в цьвітах портрет М. Шашкевича і де виголосив гарну, патріотичну проповідь о. Богачевский до дуже численно зібраних міщан, місцевої і замісцевої інтеліґенциї, а відтак вечером в сали Філії „Просьвіти" відбув ся сьвяточний концерт з промовою о. катехита Лоди, відчитом дра Пачовского, декламациєю П. Грабовеньской і з безкористною участию міщаньского хору в Калуша, котрий радо прибув на зазив п. Ів. Грабовеньского.

Додати тут потреба, що головно стараньем і заходами пп. Грабовеньских зложив ся серед тяжких обставин той прегарний концерт з хоральними і сольовими співами та з музичними продукциями, що тревали до 10 год. вечером в переповненій публикою салі.

— **Маркіянове сьвято в Коломиї.** Заходом всіх українських товариств в Коломиї відбуде ся дня 8 грудня 1911 торжественний обхід в память 100 их роковин уродин Маркіяна Шашкевича. Проґрама торжества: 1) О год. 8·30 рано торжественне богослуженє з панахидою; 2) О год. 10·30 перед полуднем народний похід від площі перед місцевою парохіяльною церквою головними улицями міста Коломиї перед „Народний Дім", де відбуде ся: 3) Відслоненє пропамятної таблиці Маркіянови Шашкевичеви. При відслоненю таблиці виголосять промови: а) відпоручник інститута „Народний Дім" в Коломиї, б) відпоручник Січової орґанізациї; 4) О год. 7·30 вечером у великій салі Каси ощадности в Коломиї ювілейний концерт при співучасти хорів українського приватного жіночого семинара в Коломиї, селяньского хору з Печеніжина і орхестри місцевого „Сокола". Сьвяточну промову на концерті виголосить відпоручник головного виділу товариства „Просьвіта" у Львові. — Точну проґраму концерту подадуть афіши. Комітет для уладження повисшого Шашкевичівского обходу просить о якнайчисленнійшу участь в сім сьвяті. — За комітет: *Чернявский*, голова. *Дольницкий*, заст. голови. *Рубінґер*, секретар.

— **Самоубийства в Станиславові.** Межи Микитинцями а Княгинином знайдено ще 25 с. м. в корчах над Бистрицею тіло якогось мужчини. В погибшим розпізнано тіло радника судового Кароля Найгофа, котрого перед чотирома місяцями перенесено із Самбора до Станиславова. Тіло було одягнене лиш в білє. У віддалі яких 1000 кроків від місця, де лежав труп, найдено одінє, годинник і пальто значене буквами „К. N.". З того пішов здогад, що погибший сам собі житє відобрав. В місті розійшла ся була чутка, що то якісь жовніри его убили а чутка та пішла з того, що патруля войскова вертаючи в Тисьмениці допустила ся коло тисьменицкого моста якихсь ексцесів. Лікарі однак орекли, що тут має ся діло з самоубийством.

Нині доносять із Станиславова: Вчера около 12 год. в полудне стрілив до себе з револьвера на коритари будинку шкільного при площи Тринітарскій ученик II. року семінариї учительскої Мариян Хома і погиб на місци. Причина самоубийства незвістна.

— **Нещасливі пригоди.** З Теребовлі доносять: Сими днями по полудни впав робітник в турбіновім млині в Струсові, Антін Липницкий, крізь отвір з висоти III. поверха до комори, повної ґрису і по 12-годинних муках, внаслідок внутрішного ушкодженя, закінчив житє. — В лісі в Гребеннім, равского повіта, робітник Василь Козак з Горая ад Гребенна, занятий обтинанем галузий з дерев, впав з одного дерева, з висоти около 25 метрів і так тяжко покалічив ся, що небавком закінчив житє. Козак полишив жінку і троє дрібних діточок.

Телеґрами.

Петербург 30 падолиста. Російский посол в Тегерані вручив нині перскому правительству нове ультіматум, в котрім домагає ся усуненя двох перских достойників і зобовязаня ся перского правительства, що без попередного призволеня російского посольства чужинці не будуть приймані до служби та що Персия заплатить кошти російскої держави до Персиї. Реченець до відповіди назначено на 48 годин.

Пекін 30 падолиста. З донесень войскових з Ганкав показує ся, що повстанці до дня 25. с. м. брали верх над цісарскими войсками. Войско з Гунан не хотіло іти до атаку а небавком відтак збунтувало ся 5000 рекрутів з Гупе, котрі убили офіцирів в хвили, коли мали заатакувати неприятеля. Сили Лінан Генґа у Вучанґу виносять мабуть 19.000 мужа.

Петербург 30 падолиста. Рада державна закінчила дискусию над предложенем в справі зміни віроісповіданя. §. 3. змінено в тім дусі, що нехристиянам в віці від літ 10 до 21 вільно перейти на віру християньску а то у віці понад літ 14 навіть без призволеня родичів. Предложенє передано ще комісиї, зложеній з членів обох палат.

Лісбона 30 падолиста. Нині розпочала ся розправа против многих осіб, обжалованих о заговір против републики.

Тегеран 30 падолиста. Парлямент, по бурливім засіданю затвердив новий кабінет. Рішенє прискорила вість о новім ультіматум російскім, котре викликало в перских кругах замішанє. В Персиї знаходить ся тепер 6000 російского войска.

Париж 30 падолиста. Ґазети висказують вдоволенє з причини заповідженої візити російского міністра справ заграничних Сазонова в Парижи.

Надіслане.

ОГОЛОШЕНЄ.

Курс львівский.

Дня 29-го падолиста 1911.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	690·—	698·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	440·—	446·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	550·—	555·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	482·—	412·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов.	109·70	—·—
Банку гіпотечного 4½ прц.	98·80	99·50
4½% листи заст. Банку краєв.	98·90	99·60
4% листи застав. Банку краєв.	92·10	92·80
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	96·—	—·—
„ „ 4% льос в 41½ літ.	—·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	91·50	92·20
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	98·10	98·80
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½%.	98·30	99·—
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	90·70	91·40
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К.	93·10	93·80
„ м. Львова 4% по 200 К.	91·50	92·20
IV. Льоси.		
Міста Кракова	103·—	110·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский)	72·50	78·50
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	48·—	54·—
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. (Курс віденьский)	79·—	85·—
Базиліка 10 К (Курс віденьский)	37·75	41·75
Йошіф 4 К (Курс віденьский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·38	11·50
Рубель паперовий	2·54	2·55
100 марок німецких	117·70	118·10
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

ОГОЛОШЕНЯ.

6 простирал

в найліпшого льну, дуже добірний ґатунок. . К 15·—
30 м. добрих решток сортованих 2—8 м. дов. К 18·—
На жадане висилаємо даром і оплачено взірці льняних і бавовняних виробів — як також модного бархану і флянелї

Ткальня полотна і вовни
Братів Крейцар
Добрушка (Чехи).

МІД! МІД!
то здоровле!

Сьвіжий липовий, курапийний, густий, або густо плинна патока „раритас Медоборів“ 5 кільо 8 К 50 с. франко.
Корінєвич, ем. учитель, Іванчани.

Михайло Скірка
римар і сідельник
у Відни III. Реннвеґ ч. 38

поручає
богатий вибір сідел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всілякі вироби зі шкіри.

Ціни приступні.

Різдвяна розпродаж розпочата!

1.000 штук румбурского полотна 20 м. 11 К.
5.000 штук простирал льняних 150/200 цм. великих, 1 штука . . . . . . К 2·50
Прехороші взори ріжного рода полотен, вовняних виробів і найлучшого сорта бархanів даром і оплатно.

Ткальня
Братів Крейцар
Добрушка (Чехія).

Ст. Соколовского
Головне бюро дневників
і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.